

Turistid küsivad

tavaliselt traditsioonilisi tooteid,

aga need,

kes meid tunnevad,

ootavad

uuendusi.

Ülevalt päripäeva:
Valik Domori minitahvlišokolaade;
Guido Gobino šokolaadikreem;
Antica Dolceria Bonajuto töötuba.

šokolaadivõrgustiku keset Itaaliat, et piirkonda kut-
sutakse ringkonniti ka Itaalia Chocolate Valleyks.
Kõigest mõne kilomeetri raadiuses on šokolaadi-
kunstnike kontsentratsioon üllatavalt suur. Ponte-
deras asub Amedei, kes viimasel Londoni Acade-
my of Chocolate preemiate jagamisel võttis endale
hoiule kolm kulda (auhinnatud said Blanco de
Criollo, Cru Madagascar ja Prendimè sarapuupähk-
likreem), kaks hõbedat ja ühe pronksi. Pisas on aga
De Bondt, kelle toorainete nimistusse kuuluvad
muu hulgas ka kardemon, sidrun, metsik fenkol
ja must pipar. Luccast leiame aga Pistocchi ja tema
puhta šokolaadi tordi. Firenzes keskuses asub kä-
sitööšokolaadipood Dona Malina, mille nimi tuleb
hispaanlase Hernán Cortési maialasest armukese
nimest, ja Becagli. Aglianas asub aga 77aastase šo-
kolaadiguru Roberto Catinari butiik, kus on näha
omaniku pikka valget habet ja piiritut fantaasiat,
millega ta oma magusaid kunstiteoseid loob. Cati-
narit varustab kvaliteetse kakaoubadega Aafrikas,
São Tomés resideeriv endine firenzlane, kes otsus-

tas siirduda sinna endisesse Portugali kolooniasse,
et tegeleda hinnaliste kakaotaimede kasvatusesega.
Temakasvatatud taimedest on tulnud ka maailmas
ainukordne šokolaad, mis sisaldab kakao viljali-
hast destilleeritud siirupit. Toscanas Monsummano
Termes pesitseb ka Andrea Slitti, kelle Lattenero
šokolaadikreemid ja kelle leiutatud šokolaadist tee-
lusikad on võitnud auhindu ja tunnustuspreemiaid
terves maailmas.

Meie Itaalia tuurile teeb lõpu Lõuna-Itaalia, kus
on näiteks Puglias asuv Maglio, kelle tumedasse šo-
kolaadi kastetud puuviljade triumfiks on apelsinid,
ploomid, pähklid, datlid, mandlid, virsikud, kirsid,
mandariinid ja pistaatsiad, ning Antica Dolceria Bo-
najuto di Modica Sitsiilias, kuhu hispaanlased töid
kunagi hinnalist jumalate toitu otse Lõuna-Ameer-
rikast. See üheskoos araablastelt pärit maitsete ja
lõhnadega ongi kogu maitsekuningriigi alustala-
deks.

Ag millised on selle käsitööala kõige uuemad
sihid? “Lühidalt öeldes liigume vaikselt tagasi köi-

ge klassikalise juurde,” arwab Andrea Slitti. “Pärast
kõiki neid aastaid šokolaadimaailma ekstreemseid
eksperimente, milles viidi šokolaadi kokku täies-
ti uskumatute lisanditega – nimetagem siinkohal
näiteks basiilikut ja vetikaid –, proovime minna
tagasi algmaitsete juurde, mida sööjad mäletavad
ja tahavad alati uuesti kogeda. Taas ilmub kõige
keskmesse kakao puhas kvaliteet, mitte uued ja
põnevad lisandid, mille hoog paratamatult raageb.”
Ka Cecilia Tessieri on sama meelt. “Me valmistame
pralineesid moel, kuidas seda tehti 150 aastat taga-
si, kasutades moderne tehnoloogia kõrval ka neid
masinaid, mis pärinevad 19. sajandist või Esimese
maailmasõja eelsest ajast ja mida on nüüdseks
hoolega restaureeritud.” Maurizio Maglio räägib aga
rohelistest mõtteviisist: “Ka šokolaadiuniversumis
on jätkusuutlik ja loodussäästlik tootmine kõrgelt
hinnatud ja au sees.” Seetõttu otsivadki šokolaadi-
meistrid selliseid istandusi, kus hinnatakse samu
väärtuseid ja mille töötajatega saavad meistrid ka
isiklikult suhelda.